ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ປັບປຸງ
ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ເລກທີ 12 /ຄລຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 19/06/24

ແຜນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບປີ 2015

ອີງຕາມມະຕິຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ປີ 2015 ສະບັບເລກທີ 15/ກມສພ, ລົງວັນທີ 22 ພຶດສະພາ 2024

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ດຳເນີນໄປດ້ວຍດີ, ຮັບປະກັນຜົນສຳເລັດ ແລະ ທັນຕາມກຳນົດເວລາ ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດແຜນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ດັ່ງນີ້:

I. ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ

ລັດຖະທຳມະນູນ ແມ່ນແນວທາງຂອງພັກກຳອຳນາດ ທີ່ຖືກຫັນເປັນກົດໝາຍພື້ນຖານຂອງຊາດ, ເປັນພາຫະນະ ທີ່ສຳຄັນພື້ນຖານ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຊົນຊັ້ນກຳອຳນາດ, ຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ. ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບທຳອິດ ໄດ້ປະກາດໃຊ້ໃນວັນທີ 15 ສິງຫາ 1991, ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກໍໄດ້ມີການປັບປຸງ 2 ຄັ້ງ ຄື: ຄັ້ງທີ 1 ປີ 2003 ແລະ ຄັ້ງທີ 2 ປີ 2015. ໃນຕະຫຼອດໄລຍະດັ່ງກ່າວ, ລັດເຮົາ ໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍລັດຖະທຳມະນູນ ເປັນກົດໝາຍ ໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ມີຈຳນວນທັງໝົດ 167 ສະບັບ (ບໍ່ນັບກົດໝາຍໃໝ່ ທີ່ຈະສ້າງ ໃນໄລຍະ 2024-2025 ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍຕ່າງໆ) ຊຶ່ງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ກາຍເປັນພາຫະນະອັນແຫຼມຄົມ ໃນການດັດປັບການພົວພັນສັງຄົມ ຕາມແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ ຢ່າງຮອບດ້ານ ມີຫຼັກການ ຂອງພັກເຮົາ ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ດ້ວຍກົດໝາຍ ໄດ້ມີຄວາມເຂັ້ມງວດ ແລະ ສັກສິດເປັນກ້າວໆ, ສ້າງເງື່ອນໄຂພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ການສ້າງລັດ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເປັນລັດ ທີ່ປົກຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ ເທື່ອລະກ້າວ. ຜ່ານການປະຕິບັດ ເຫັນວ່າ ມີບາງບົດບັນຍັດ ຈະໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການໃໝ່.

ໃນດ້ານອື່ນ, ປັດຈຸບັນນີ້, ພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ ກໍຄື ການບູລະນະລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ຂຶ້ນສູ່ຈຸດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ ໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນຂອງໂລກ ທີ່ມີການຜັນແປ ຢ່າງສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ທີ່ຄາດກະໄດ້ຍາກ ຄືໃນທຸກມື້ນີ້ ໄດ້ເລັ່ງທວງໃຫ້ລັດເຮົາ ຕ້ອງເພີ່ມທະວີເຂັ້ມງວດ ແລະ ສັກສິດ ໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ດ້ວຍກົດໝາຍ. ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງໜ້າທີ່ການເມືອງ ຂອງພັກ ແລະ ລັດເຮົາດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ສະ

ໄໝທີ XI ກໍໄດ້ອອກມະຕິ ສະບັບເລກທີ 05/ຄບສພ, ລົງວັນທີ 5 ກັນຍາ 2023 ວ່າດ້ວຍການສືບຕໍ່ຍູ້ແຮງການຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ ສູ່ລວງເລິກ, ສ້າງການຫັນປ່ຽນທີ່ແຂງແຮງ, ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຮອບດ້ານ ໃນການນໍາພາຂອງພັກ ແລະ ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ສະໄໝທີ XI ກໍໄດ້ອອກມະຕິ ສະບັບເລກທີ 04/ກມສພ, ລົງວັນທີ 11 ເມສາ 2024 ວ່າດ້ວຍການສ້າງເສດຖະກິດເອກະລາດ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໃນໄລຍະໃໝ່. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນຢ່າງພາວະວິໄສ ທີ່ລັດເຮົາຈະຕ້ອງປັບປຸງລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບປີ 2015 ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງໜ້າທີ່ການເມືອງ ຂອງພັກ ແລະ ລັດ ໃນໄລຍະໃໝ່ນີ້.

II. ຈຸດປະສົງ ແລະ ລະດັບຄາດໝາຍ

ການປັບປຸງລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄັ້ງນີ້ ແມ່ນແນໃສ່:

1. ສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ ຢ່າງຮອບດ້ານ ມີຫຼັກການ ຂອງພັກ ເປັນຂໍ້ບັນຍັດຂອງລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບໃໝ່ ເປັນຕົ້ນ ມະຕິ ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ສະໄໝທີ XI ວ່າດ້ວຍການສືບຕໍ່ຍູ້ແຮງການຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ ສູ່ລ່ວງເລິກ ສ້າງການຫັນປ່ຽນທີ່ແຂງແຮງ, ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຮອບດ້ານ ໃນການນໍາພາຂອງພັກ ແລະ ມະຕິກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ວ່າດ້ວຍການສ້າງເສດຖະກິດ ເອກະລາດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ;

2. ປັບປຸງບາງບົດບັນຍັດ ກ່ຽວກັບລະບົບອົງການອໍານາດແຫ່ງລັດ ຂັ້ນຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ອົງການບໍລິຫານຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບໜ້າທີ່ການເມືອງຂອງພັກ ແລະ ລັດ ໃນໄລຍະໃໝ່, ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ດ້ວຍກົດໝາຍ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນສູງຂຶ້ນ, ຮັບປະກັນການປະຕິບັດສອງໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ ຄື: ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ ຕາມຈຸດໝາຍ ທີ່ພັກເຮົາວາງໄວ້;

3. ລັດຖະທໍາມະນູນ ສະບັບໃໝ່ນີ້ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນພື້ນຖານ ຂອງໂຄງການການເມືອງຂອງພັກ ແລະ ບັນດາມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ່ຕໍ່ໄປຂອງພັກເຮົາ;

4. ເປັນບ່ອນອີງພື້ນຖານຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍ ໃນຕໍ່ໜ້ານີ້ ໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ສອດຄ່ອງ, ຮັດກຸມ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;

5. ສູ້ຊົນປັບປຸງລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບໃໝ່ ໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນປີ 2025 ແລະ ສາມາດນໍາເຂົ້າພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງ ໃນກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 9 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX.

III. ທິດຊີ້ນໍາໃນການປັບປຸງລັດຖະທໍາມະນູນ

ທິດຊີ້ນໍາການປັບປຸງລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບປີ 2015 ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການຍົກສູງບົດບາດນໍາພາຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ຕິດແໜ້ນກັບການເຊີດຊູບົດບາດຄຸ້ມຄອງລັດ ແລະ ການປະຕິບັດສິດເປັນເຈົ້າປະເທດຊາດ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ຊຶ່ງກໍາມະກອນ, ກະສິກອນ ແລະ ນັກຮຽນຮູ້ປັນຍາຊົນ ເປັນຫຼັກແຫຼ່ງ;

2. ມີຈຸດສຸມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມະຕິຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ວ່າດ້ວຍການສືບຕໍ່ຍູ້ແຮງການຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ ສູ່ລ່ວງເລິກ ສ້າງການຫັນປ່ຽນທີ່ແຂງແຮງ, ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຮອບດ້ານ ໃນການນໍາພາຂອງພັກ ກໍຄື ມະຕິຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ວ່າດ້ວຍການສ້າງເສດຖະກິດເອກະລາດ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໃນໄລຍະໃໝ່;

3. ຮັບປະກັນລັກສະນະວິທະຍາສາດ ໃນການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກໍາ ໂດຍມີການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລັດຖະທໍາມະນູນ; ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກໍານົດເນື້ອໃນຈຸດສຸມຕົ້ນຕໍ ທີ່ຈະປັບປຸງ ໃຫ້ລະອຽດ, ຈະແຈ້ງ; ທາບທາມ ແລະ ລະດົມຄວາມເຫັນ, ສະຕິປັນຍາ ຂອງທົ່ວລະບົບການເມືອງ, ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ, ນັກທຸລະກິດ ທັງ

ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ລວມທັງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ມີການຍາດແຍ່ງບົດຮຽນທີ່ສອດ ຄ່ອງຂອງຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເນື້ອໃນ ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ສະບັບໃໝ່ ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງ, ຄົບຖ້ວນ , ຮັດກຸມ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້;

4. ສຸມໃສ່ຄົ້ນຄວ້າ, ປັບປຸງ ເນື້ອໃນໃຫຍ່ ທີ່ສຳຄັນຈຳນວນໜຶ່ງ ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ຫາກບໍ່ແມ່ນປັບປຸງໝົດທັງສະບັບ ເຊັ່ນ: (1) ບັນຫາການກຳນົດບົດບາດນຳພາຂອງພັກຄືເກົ່າ (ມາດຕາ 3 ລັດຖະທຳມະນູນ ສະບັບປີ 2015) ຫຼື ຈະປັບປຸງໃໝ່ໃຫ້ຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າ; (2) ບັນຫາຈຸດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ; (3) ບັນຫາການສ້າງເສດຖະກິດເອກະລາດ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ; (4) ບັນຫາການກຳນົດ ທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງບັນດາກົງຈັກແຫ່ງລັດຂັ້ນສູນກາງ; (5) ບັນຫາການແບ່ງຂັ້ນການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂັ້ນຕາແສງ ລວມທັງການກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່, ສາຍພົວພັນສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ຂອງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແຕ່ລະຂັ້ນ; (6) ບັນຫາການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ລະຫວ່າງ ສູນກາງກັບແຂວງ-ນະຄອນຫຼວງ; ລະຫວ່າງ ແຂວງ-ນະຄອນ ຫຼວງກັບຂັ້ນເມືອງ-ນະຄອນ; ຂັ້ນຕາແສງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ. ນອກຈາກເນື້ອໃນໃຫຍ່ ດັ່ງກ່າວນີ້ແລ້ວ, ອາດຈະຄົ້ນຄວ້າ, ປັບປຸງບາງເນື້ອໃນຍ່ອຍ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ;

5. ການປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ໃຫ້ສົມທົບແໜ້ນລະຫວ່າງ ການຄົ້ນຄວ້າ ຂອງຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດກັບການຍາດແຍ່ງຄວາມເຫັນບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ກໍຄື ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ລວມທັງຍາດແຍ່ງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ຂອງພາກທຸລະກິດ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ; ລະດົມຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງຈາກປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ນັບທັງຜ່ານພາຫະນະສື່ມວນຊົນ.

IV. ວຽກງານຈຸດສຸມ

ວຽກງານຈຸດສຸມໃນຕະຫຼອດໄລຍະປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນກອງປະຊຸມ ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ແລະ ຄະນະປະຈຳການ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ ກ່ຽວກັບແຜນການ, ແຜນດຳເນີນງານ ຂອງຄະນະ; ແຕ່ງຕັ້ງ ກອງເລຂາຂອງຄະນະປະຈຳການ, ອະນຸກຳມະການ ແລະໜ່ວຍງານຊ່ວຍວຽກຕ່າງໆ ລວມທັງກຳນົດຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ວິທີເຮັດວຽກຂອງກົງຈັກດັ່ງກ່າວ; ແບ່ງງານພາຍໃນ ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ແລະ ຄະນະປະຈຳການ; ກຳນົດລະບອບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ແລະ ບັນຫາທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຮີບດ່ວນອື່ນ;

2. ຮີບຮ້ອນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ແລະປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ;

3. ດຳເນີນການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ ສະບັບປີ 2015 ໄປຄຽງຄູ່ກັບການຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງເນື້ອໃນ ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ຕາມທິດຊີ້ນຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 4 ໃຊແມັງ III ຂ້າງເທິງນີ້ ໂດຍຕິດພັນກັບກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ;

4. ຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ເປັນຕົ້ນການກຳນົດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຕາແສງ ແລະ ບັນຫາສຳຄັນອື່ນ;

5. ແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ;

6. ສັງລວມບັນຫາໃຫຍ່ທີ່ສຳຄັນ ໃນການປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ເພື່ອລາຍງານຂໍທິດຊີ້ນຳຈາກກົມການເມືອງ ແລະ ຄະນະເລຂາທິການສູນກາງພັກ;

7. ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ໃຫ້ສຳເລັດໂດຍພື້ນຖານ ໃນທ້າຍປີ 2024;

8. ລາຍງານຕໍ່ ກົມການເມືອງ ແລະ ຄະນະເລຂາທິການສູນກາງພັກ ພິຈາລະນາຊີ້ນຳ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ຂອງຮ່າງລັດຖະທຳມະນູນ ສະບັບເບື້ອງຕົ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມຄົບຄະນະບໍລິ ຫານງານສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ 9 ສະໄໝທີ XI;

9. ຈັດຕັ້ງລະດົມຄວາມຄິດເຫັນຈາກ ການນຳ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ, ນັກວິຊາການ, ນັກຮຽນຮູ້ປັນຍາຊົນ, ພະນັກງານບຳນານ, ນັກທຸລະກິດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ແລະ ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ຕໍ່ຮ່າງລັດຖະທຳມະນູນ ສະບັບປັບປຸງໃໝ່;

10. ສືບຕໍ່ປັບປຸງຮ່າງລັດຖະທຳມະນູນ, ລາຍງານຕໍ່ ກົມການເມືອງ ແລະ ຄະນະເລຂາທິການສູນກາງພັກ ເພື່ອຂໍທິດຊີ້ນຳ; ປັບປຸງແລ້ວລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມຄົບຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ 10 ສະໄໝທີ XI;

11. ສືບຕໍ່ປັບປຸງຮ່າງລັດຖະທຳມະນູນ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 9 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງ;

12. ປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບປີ 2025 ຢ່າງເປັນທາງການ;

13. ຈັດພິມ, ແປເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ແລະ ແຈກຢາຍ ລັດຖະທຳມະນູນ ສະບັບປີ 2025;

14. ສະຫຼຸບ, ຕີລາຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບປີ 2015;

15. ປະຕິບັດວຽກງານ ທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນອື່ນ.

V. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ແລະ ຄະນະປະຈຳການ ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ແທດເຖິງຕົວຈິງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;

2. ກຳມະການ ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ແລະ ຄະນະປະຈຳການ, ກອງເລຂາ ແລະ ອະນຸກຳມະການຕ່າງໆ ໃຫ້ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

3. ກອງເລຂາ ແລະ ອະນຸກຳມະການຕ່າງໆ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຜັນຂະຫຍາຍແຜນການສະບັບນີ້ ເປັນແຜນດຳເນີນງານລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕະຫຼອດໄລຍະປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;

4. ຄະນະປະຈຳການ, ກອງເລຂາ ແລະ ອະນຸກຳມະການຕ່າງໆ ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ເປັນປະຈຳອາທິດ, ເດືອນ, ສາມເດືອນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຄ້າງຄາ ຫຼື ຕິດຂັດຕ່າງໆ ໃຫ້ທັນເວລາ;

5. ກອງເລຂາ ແລະ ອະນຸກຳມະການຕ່າງໆ ຕ້ອງມີການແບ່ງງານ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບພາຍໃນ ໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງ, ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ລະໜ້າວຽກ ໃຫ້ສຳເລັດຕາມເວລາ ທີ່ກຳນົດໄວ້;

6. ຄະນະປະຈຳການ, ກອງເລຂາ ແລະ ອະນຸກຳມະການຕ່າງໆ ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການພົວພັນ, ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ່າງໆ; ເອົາໃຈໃສ່ພົວພັນ ແລະ ປະສານສົມທົບພາຍໃນໃຫ້ແໜ້ນແຟ້ນ, ກົມກຽວກັນ ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການສະບັບນີ້ ໃຫ້ລ່ອງຊ່ອງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;

7. ຄະນະປະຈຳການ, ກອງເລຂາ ແລະ ອະນຸກຳມະການຕ່າງໆ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດລະບອບວິທີເຮັດວຽກ, ປະຊຸມປຶກສາຫາລືວຽກງານ, ລາຍງານຂໍທິດຊີ້ນຳໃນບັນຫາສຳຄັນຕ່າງໆ ຈາກຂັ້ນເທິງ ໃຫ້ທັນເວລາ;

8. ພາຍຫຼັງສຳເລັດການປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ສະບັບສົມບູນແລ້ວ ຄະນະປະຈຳການ, ກອງເລຂາ ແລະ ອະນຸກຳມະການຕ່າງໆ ໃຫ້ຮີບຮ້ອນສະຫຼຸບຕີລາຄາວຽກງານ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ສັງລວມເປັນບົດສະຫຼຸບຕີລາຄາ ໃນຕະຫຼອດໄລຍະການປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ.

ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ
ປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ປະທານ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພົມວິຫານ